

динодушно видѣхмы за добро да изберемъ
мжжіе, и да проводимъ до васъ наедно
съ любезны-тъ намъ Варнава и Павла,
26 "Человѣцы, които сж прѣдали души-тъ
си за име-то на Господа нашего Іисуса
27 Христа. И така проваждамы Іудж и Си-
лж да *си възвѣстятъ и тѣ устно исто-то.*
28 Защото ся видѣ угодно Святому Духу и
намъ да вы не налагамы повече никоѣх
29 теготж освѣнъ тѣзи най нуждны-тъ: "Да
ся вардите отъ идолскы жертвы, "и отъ
кръвв, и отъ удавенинж и отъ блудъ, отъ
кого като ся пазите, добръ ще сторите.
Здраво бѣдите.
30 И така тѣ проводени, доходж въ Ан-
тіохійж, и като събрахъ множество-то на
31 *сбрующы-тъ,* дадохъ *имъ* писмо-то. И тѣ
като *го* прочетохъ, възрадовахъ ся за
32 утѣшеніе-то. А Іуда и Сила като бѣхж и
тѣ пророци, съ много словеса "увѣща-
33 хж братія-та, и утвърдихж *гы.* И отъ какъ
прѣсѣдѣхж *тамо* нѣколко врѣме, "остави-
хж *гы* братія-та съ миромъ да ся вър-
34 нжтъ при апостолы-тѣ. Но Сила видѣ за
35 добро да посѣди още тамъ. А "Павелъ и
Варнава ся намѣрвахж въ Антиохійж, и
учахж и проповѣдувахж слово-то Госпо-
дне, наедно съ мнозина други.
36 И слѣдъ нѣколко дни рече Павелъ на
Варнава: Да ся върнемъ сега "по все-
кы-тъ градове, въ които смы проповѣду-
вали слово-то Господне, и да нагледамы
37 братія-та си, какъ сж. И Варнава бѣше
на мнѣніе да земжтъ съсь себе си "Іоан-
на нарицаемаго Марка; А Павелъ не на-
мѣруваше за добро, "да земжтъ съсь се-
бе си тогожъ, който ся бѣ отлжчилъ отъ
тѣхъ още отъ Памфилійж, и не отиде съ
39 тѣхъ на дѣло-то. И тѣ станж распря
пomeжду имъ, така щото отлжчихж ся
единъ отъ другый, и Варнава зѣ Марка та
40 отпидува въ Кипръ; А Павелъ си избра
Силж и търгнж, "прѣпоржченъ отъ бра-
41 тия-та на Божійж-тж благодать. И зами-
нуваше прѣзъ Сирійж и Киликійж, и "у-
твърждаваше церкви-тѣ.

ГЛАВА 16.

1 И пристигнж въ Дервіжъ и "Листрж; и
ето, имаше тамо нѣкой ученикъ на "име
Тимоѳей, "сынъ на нѣкой си женж Е-
врейскъ повѣрвалж, а баща му бѣ Еллинъ;
2 Който ученикъ "бѣше свидѣлствованъ
3 отъ братія-та въ Листрж и Иконійж. И
поиска го Павелъ да отиде той съ него;

и "зѣ го и обрѣза го, зарадъ Іудей-тѣ кои-
то бѣхж по тѣзи мѣста; понеже всички
4 знаехж башж му че бѣше Еллинъ. И като
ходѣхж по градове-тѣ, прѣдавахж имъ да
държатъ наредбы-тѣ "одобрены отъ апо-
столы-тѣ и презвитеры-тѣ въ Іерусалимъ.
5 И така "церквы-тѣ ся утвърждавахж въ
вѣрж-тж и отъ день на день число-то имъ
ся умножаваше.
6 И като прѣмнихжж Фригіѣж и Галатій-
скж-тѣ земѣж, понеже имъ ся възбрани
отъ Духа Святаго да проповѣдять слово-
7 то въ Азіѣж, Дойдохж въ Мизійж, и прѣд-
приемахж да иджтъ во Воеинійж; но Духъ-
8 тѣ не имъ допусти. И като измнихжж Ми-
9 зіѣж, "слѣзохж въ Троадж. И яви ся Па-
влу ношемъ видѣніе; "человѣкъ нѣкой си
Македонецъ стоеше та му ся моляше и
казуваше: Мини въ Македонійж, и помо-
10 гни ни. И щомъ видѣ видѣніе-то, тутак-
си поискахмы да идемъ "въ Македонійж,
като разумѣхмы че Господъ ны призыва
да проповѣдамы евангеліе-то на тѣхъ.
11 И тѣй като ся отвезохмы отъ Троадж,
прѣмнихмы право на Самоерактъ, и на
12 утринъ-тж въ Неаполь, И отъ тамо "въ
Филиппы, който е первый градъ на *онж*
часть отъ Македонійж, и поселение Рим-
ско. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы нѣколко
13 дена; И въ сѣботж-тж излѣзохмы внѣ
отъ градъ-тѣ край еднж рѣкж, дѣто има-
ше обычай да става молба, и сѣдижхмы
та говорѣхмы на събранны-тѣ *тамо* жены.
14 И нѣкоя си богобоязлива жена на име
Лидія, отъ градъ Ѡиатиръ, която продава-
ше багрѣници, слушаше; и "ней Господъ
отвори сърдце-то да внимава на това, кое-
15 то Павелъ говорѣше. И като ся кръсти
тя и домъ-тѣ ѣ, помоли *ни* ся и казува-
ше: Ако мя припознавате че съмъ вѣрна
Господу, влѣзте въ *къщж-тж* ми, да сѣ-
дите; "и принуди ны.
16 И като отхождахмы на молбж, срѣщ-
нж ны една слугыня която "имаше духъ
прѣдвѣщателенъ, и която даваше "много
печалбж на господари-тѣ си, като прори-
17 чаше. Тя вѣрѣше вслѣдъ Павла и насъ, и
выкаше, и казуваше: Тѣзи человѣци сж
раби на Бога Вышняго, които проповѣду-
вать намъ пхтъ на спасеніе. Това пра-
вѣше много дни наредъ. И понеже "до-
тегнж на Павла, обрнж ся и рече духу:
Повелѣвамъ ти въ име-то на Іисуса Хри-
ста да излѣзешъ изъ нейж. "И излѣзе въ
19 тозъ часъ. А като "видѣхж господари-тѣ
ѣ че исчезнж надежда-та на печалбж-тж

а Гл. 13; 50. 14; 19. 1 Кор. 15; 30. 2 Кор. 11; 23, 26.
в Ст. 20. Гл. 21, 25. Отг. 2; 14, 20.
г Лев. 17; 14.
ю Гл. 14; 22. 18; 23.
я 1 Кор. 16; 11. Евр. 11; 31.
ж Гл. 13; 1.
з Гл. 13; 4, 13, 14, 51. 14; 1, 6, 24, 25.

а Гл. 12; 12, 25. 13; 5. Кол. 4; 10. 2 Тим. 4; 11. Филипп. 24.
б Гл. 13; 13.
в Гл. 14; 26.
г Гл. 16; 5.
—
а Гл. 14; 6.
б Гл. 19; 22. Рим. 16; 21. 1 Кор. 4; 17. Флп. 2; 19. 1 Сол. 3; 2. 1 Тим. 1; 2. 2

Тим. 1; 2.
а 2 Тим. 1; 5.
в Гл. 6; 3.
д 1 Кор. 9; 20. Гл. 2; 3.
Еврей. Гл. 5; 2.
е Гл. 15; 28, 29.
ж Гл. 15; 41.
з 2 Кор. 2; 12. 2 Тим. 4; 13.
и Гл. 10; 30.
і 2 Кор. 2; 13.

к Флп. 1; 1.
л Луц. 24; 45.
м Быт. 19; 3. 33; 11. Слж. 19; 21. Лук. 24; 29. Евр. 13; 2.
н 1 Кор. 28; 7.
о Гл. 19; 24.
п Вижъ Мар. 1; 25, 34.
р Мар. 16; 17.
с Гл. 19; 25, 26.